

[Ømann.]

at man får en vis viden inden for folketingets mure, men det er vel ikke det, der alene er formålet?

Må jeg i øvrigt føje et par bemærkninger til det, hr. Poul Schlüter sagde med hensyn til sammensætningen af administrationsrådet. Jeg kan ikke forstå, hvor den forestilling kommer fra, at folk kan komme med disse højt besungne friske øjne udefra — det er hele tiden blevet betonet, at det skal være udefra — og så lave mirakler. Det er en lille smule naivt at tro. Et ministerium er noget ganske andet end en erhvervsvirksomhed. Det, hr. Poul Schlüter måske tænker på, er kontorrationalisering i snæver forstand; men det er jo ikke så meget dér, vi trænger til vejledning, for det tror jeg staten selv kan klare efterhånden. Det er de nye EDB-problemer, kommunikationsproblemerne, samordningsproblemerne og dokumentationsproblemerne, der er det væsentlige i de opgaver, vi nu står over for. Jeg ved ikke, hvorfor man tror, at folk, der kommer udefra, absolut er bedre til at give råd om det, medmindre de netop er specialister på disse snævre felter.

Så vil jeg gerne sige, at hr. Poul Schlüter efterhånden har gjort mig nysgerrig. I sit andet indlæg sagde han kritisk: „Den samlede plan savner vi“, og det blev nu sidst forklaret yderligere ved ordene: „Vi savner en rationel tilrettelæggelse af hovedprincipperne.“ Jeg udtrykte den formening, at det er umuligt i dag at opstille en færdig model for, hvordan administrationen skal se ud om så og så mange år; men når nu hr. Poul Schlüter gentagne gange fordrer en sådan plan, ja, så må der også i denne fordring ligge, at han selv har gjort sig visse tanker om den, og jeg vil da gerne spørge hr. Poul Schlüter: er han uenig med mig med hensyn til umuligheden af at opstille en sådan model? Tror han, det kan lade sig gøre i dag, før vigtige politiske beslutninger, f. eks. vedrørende den regionale inddeling og tjenestemandsoordningen, er truffet? Tror han så, man kan løse spørgsmålene og fastlægge dekoncentration, lokal forvaltning, byrdeomlægning, strukturændring — alle disse ting, som jo kun er slagord, så længe vi ikke anvender dem konkret? Jeg vil meget gerne have et svar på, om der foreligger en sådan ideal model

hos hr. Poul Schlüter, siden han fordrer den så kraftigt.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Det er en misforståelse, når hr. Poul Schlüter mener, at jeg skulle vægre mig ved at trække dygtige rationaliseringsfolk ind i administrationsrådets arbejde. I øjeblikket anvender administrationsrådet 8 private rationaliseringsfirmaer, og det er klart, at alt, hvad der overhovedet kan skræbes sammen af ekspertise i det private erhverv, bruger vi i det omfang; det overhovedet er muligt for dem at løse opgaverne; i det omfang, de kan gøre det bedre, tager vi dem selvfølgelig, og i det omfang, der er nogle, der på forhånd har ekspertisen på områder, hvor administrationen ikke har det, bruger man dem.

Men netop det store spørgsmål, som hr. Poul Schlüter taler om, spørgsmålet om det departementale system i forhold til institutionssystemet, findes der jo ikke nogen private rationaliseringsfirmaer der overhovedet kan tage stilling til og komme med færdige løsninger på. Det er et særdeles vanskeligt område for folk udefra. De to direktører, der har siddet i administrationsrådets ledelse i det sidste par år, har begge over for mig erklæret, at der gik lang tid for dem blot med at sætte sig ind i de specielle forhold, der gjaldt i den offentlige administration — og de kommer endda fra områder, der er beslægtet med offentlig administration; den ene kommer fra bankvirksomhed, og den anden har været i distributionsvirksomhed og er nu i Mejeriselskabet Danmark. Der er altså ikke tale om, at vi vægrer os ved at tage andre ind. Der er kun tale om, at vi fastholder det princip, at de øverste administrative ledere i de enkelte styrelser i hvert fald skal være i administrationsrådet, for det er dem, der skal sikre, at der kommer skub i det, og at der sker noget inden for deres egne områder.

Jeg vil gerne til hr. Ib Thyregod sige, at spørgsmålet om ansættelseshævn vil jeg meget gerne drøfte senere; sagen er jo den, at tjenestemandskommissionen arbejder med forskellige ideer. Jeg har hørt, at den arbejder med spørgsmålet om bedømmelsesudvalg for forfremmelser og den slags, og mon ikke vi lige skal bede om at